

hvorevidt en Uorden har Karakteren af Ufred eller Tumult; ganske vist, men der er saamange Leiligheder i Livet, hvor man maa hjælpe sig med et Skjøn, og her maa man dog ogsaa vel lægge Mærke til, at Taler er om et Skjøn under Ansvar. Naar Politiet efter eget For-godtbefindende og aldeles vilkaarligt vilde kalde en Uorden Ufred eller Tumult og af den Grund straffe ind paa den her antydede Maade, da vilde det selvfølgelig være undergivet Ansvar, og man maa dog ikke gaae ud fra, at Politiet slet ikke skulde ville tage Hensyn til et saadant eventuelt Ansvar, saalibet som da, at Politiet endelig skulde ville skjønde aldeles modsat fornøstige Folks Opfattelse.

Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har ganske Ret i, at der dog er en Forskjel og bør være en Forskjel mellem Forsamlinger under aaben Himmel og under Tag. Den er tilstede efter Grundlovens § 93 og maa blivder der. Men denne Afskillelse ophæves heller ikke ved Antagelsen af Forslaget under Nr. 32; der bliver altid denne saare væsentlige Forskjel tilbage, at medens efter Grundlovens § 93 offentlige Forsamlinger under aaben Himmel forud kunne forbydes, naar det maa antages, at deres Afholdelse kunde medføre Fare for den offentlige Fred, vil dette ikke kunne skee med Forsamlinger under Tag; Grundlovens § 93 indskrænker sig med Hensyn til offentlige Forsamlinger i Huus til at sige, at Politiet har Ret til at overvære dem, og heelt forskjelligt fra forud at kunne forbyde en Forsamlings Afholdelse, er dog aabenbart det, at Politiet, som lovligt overværer en Forsamling, naar det viser sig, at Forhandlingerne udarte til Ufred eller Tumult, da kan forlange Forsamlingen hævet og ikke vilde tillade dens Fortsættelse. Afskillelsen er der, som sagt, lige fuldt, og jeg troer ikke, man træder Noget for nær ved Forslaget under Nr. 32, hvorved man derimod undgaaer at sætte Politiet i en vanskelig og uklar Stilling. — Man maa jo da ogsaa vel erindre, at offentlige Forsamlinger i Huus ere ikke eensbetydende med talrige Forsamlinger; en Forsamling bliver jo ikke offentlig, fordi et talrigt Selskab eller en Korporation holder Samling, det være sig nu Generalforsamling, eller hvad

man maatte kalde det, eller fordi en Klasse Individier, som maa siges at danne en Heelhed, kommer sammen til visse Tider; det er ikke offentlige Forsamlinger, men private, i det Væsentlige ganske, som naar en privat Mand seer 2, 3, 4, 5, 6 o. s. v. Mennesker hos sig. Offentlige blive først saadanne Forsamlinger, naar Afdgangen er for Alle og Enhver, uden at der er Tale om, at de Tilstedeværende danne en Heelhed i Forveien og som saadan have en Eksistens, der mere eller mindre ligner den private Mand's Eksistens. Fastholder man imidlertid paa den ene Side det rette Begreb af en offentlig Forsamling og paa den anden Side, hvad der i Virkeligheden maa siges at ligge i Begrebet Ufred og Tumult, behøver man vistnok ikke at være saa angstelig, som det ærede Fleertals Medlemmer synes at være.

Da jeg har Ordet, skal jeg endnu tillade mig en Bemærkning med Hensyn til Underændringsforslaget under Nr. 5, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Rosen). Den Deel af dette Underændringsforslag, som fortrinsviis vakte min Betænkelse, er vel tagen tilbage, den sidste Deel nemlig, som vilde have medført ikke blot en fuldstændig Afskillelse af en vigtig Green af Politimyndigheden, men en formelig Degradation af Politidirektøren, saaledes at han ophørte at være Chef for en væsentlig Deel af sin Virksomhed; men ogsaa den første Deel af dette Underændringsforslag forekommer mig at være betænkelig. Der er allerede fra den høitærede Ministers Side paablikt formelle Vanskeligheder ved denne Deel af Forslaget, og jeg troer ikke, at den ærede Forslagsstiller ved det, han nylig sagde, har gjendrevet Ministerens Erindringer; men dernæst gaaer det nok overhovedet ikke an, at vi nu i Loven bestemme, at der skal gives et Reglement for Prostitutionens Ordning. Det vilde vistnok være første Gang, at der i Lovgivningen forekom en Bestemmelse om Prostitutionen, som er et Begreb, Loven ikke kender for Diebliffet. Men dernæst er det ikke blot saa, at Lovgivningen for Tiden ikke kender Begrebet „Prostitutionen“, eller ikke hidtil har beskæftiget sig med de Forhold, der betegnes med dette Navn;